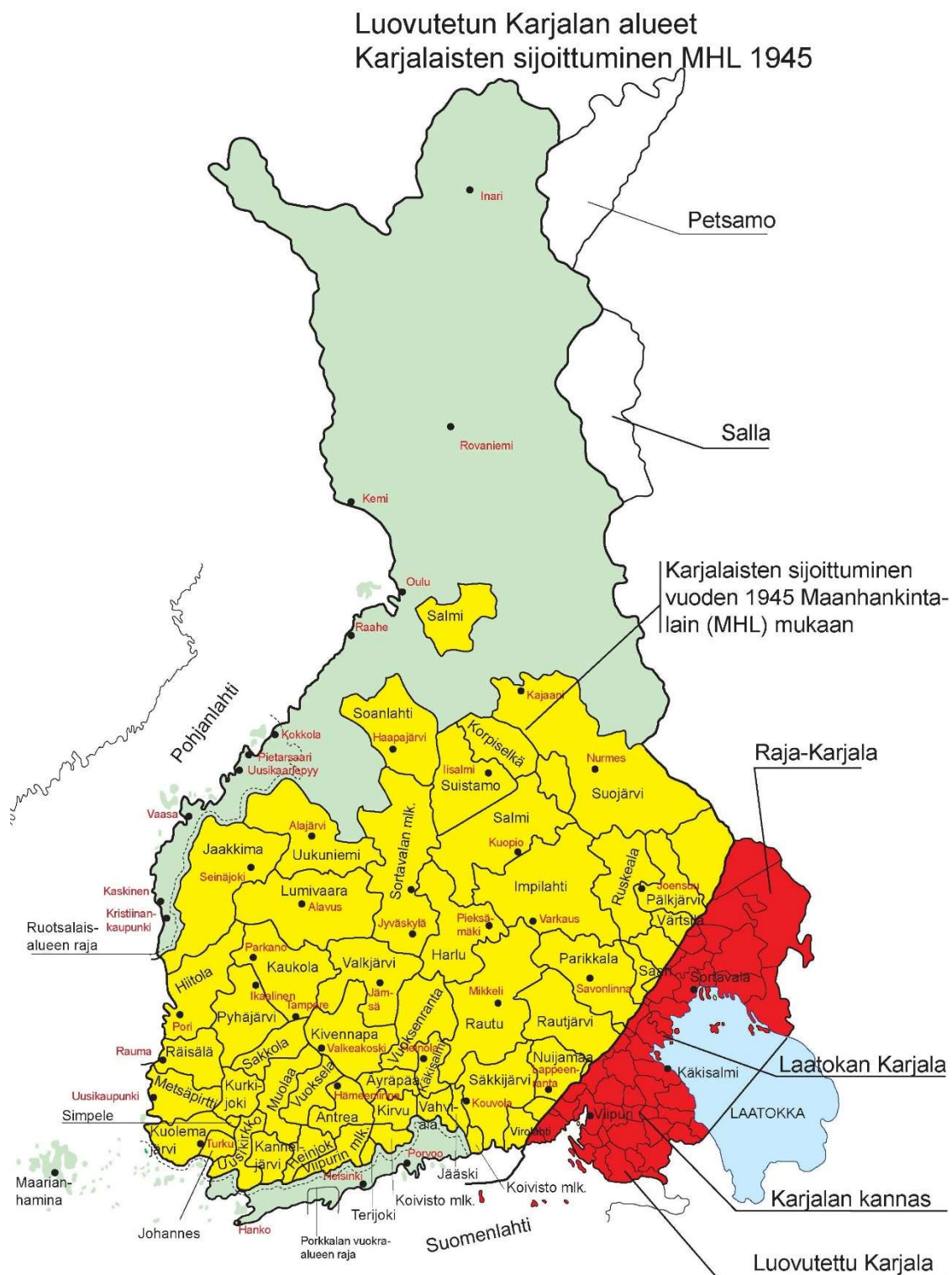

Siirtoväen sijoittuminen maanhankintalain (MHL) 1945 mukaan

Siirtoväen sijoittuminen maanhankintalainen (MhI) 1945 mukaan

Siirtoväen sijoitussuunnitelma koski varsinaisesti vain maatalousväestöä eli asuntoviljelystilaan oikeutettuja maanviljelijöitä. Heitä oli siirtoväestä 35 prosenttia. Kaikkiaan Karjalan työikäisestä väestöstä sai elantonsa maa- ja metsätaloudesta 56 prosenttia, sillä maatalous ei ollut siihen aikaan juuri lainkaan koneistunut.

Siirtoväen sijoitusalueen pohjoisrajana pidettiin Haapamäki – Kajaani-linjaa. Vapaaehtoisesti karjalaisia siirtyi toki pohjoisemmaksikin. Kannaksen viljelijät pyrittiin sijoittamaan myös yhtä etäälle Helsingistä kuin heidän tilansa olivat sijainneet Viipurista. Vastaavalla tavalla Laatokan Karjalan viljelijöiden sijoittamisessa pyrittiin samalle etäisyydelle Jyväskylästä kuin heidän tilansa olivat olleet Sortavalasta.

Siirtoväen sijoitussuunnitelmissa pyrittiin siihen, että samalta seudulta kotoisin olleet karjalaiset pääsivät asumaan lähelle toisiaan. Niinpä esimerkiksi Kouvolan lähelle Valkealan kuntaan muodostui jopa uusia kannakselaiskyliä. Sijoitussuunnitelma tähtäsi myös siihen, että uuden kotipaikan tuli vastata mahdollisimman paljon entistä kotiseutua niin taloudellisilta edellytyksiltään, luonnoltaan kuin liikenneyhteyksiltäänkin.

Kannaksen karjalaisten pääetappeina olivat jatkosodan jälkeisellä toisella evakkomatalla Uudenmaan, Kymen, Hämeen sekä Turun ja Porin läänit. Läntisen Kannaksen väkeä sijoitettiin suomenkieliselle etelärannikolle ja muualta Kannakselta mm. Pohjois-Kymenlaaksoon ja Hämeeseen. Keski-Suomeen, Pohjois-Savoon ja Pohjois-Karjalaan sijoitettiin Laatokan Karjalan ja Raja-Karjalan asukkaita.

Asuttamista hankaloitti niin sanottu ruotsalaispykälä, jonka mukaan suomenruotsalaisilta alueilta ei saanut lunastaa maata siirtolaistiloja varten. Tämä vaikeutti varsinkin uusien kalastustilojen luomista. Näin siirtokarjalaisista kalastajista tuli eräs kaikkein eniten vääryyttä kärsinyt osa evakoista. Siirtokarjalaisten lähetystö tapasi vuonna 1949 valtioneuvostossa pääministeri K.A. Fagerholmin, mutta asialle ei voitu enää mitään.

Evakoista kaupunkilaiset ja teollisuusväestö hakeutuivat suurimpiin kaupunkeihin ja asutuskeskuksiin. Etenkin Helsingissä tämä aiheutti kovan asuntopulan. Jopa kokonaisia perheitä jouduttiin sijoittamaan pääkaupungissa joksikin ajaksi tilapäismajoitusta varten kunnostettuihin pommisuojiin. Vuoden 1949 lopussa oli siirtoväen määrä lääneittäin seuravanlainen.

Lähde: www.luvotettukarjala.fi

Kalastajat:

Maatalousministeriön 21.2.1946 vahvistama siirtoväen kalastusväen suunnitelma

Sijoitti kalastajat suunnilleen välille Pyhtää-Merikarvia elleivät halunneet

Kalastustilaa sisämaasta sisäjärvien rannalta (pl. Ruotsalaisalue)

Kenen maille karjalaiset sijoitettiin MHL 1945 mukaan?

Maata hankittiin tiettyjen periaatteiden mukaan:

Kunnilta

Seurakunnilta

Valtiolta

Yhtiöiltä ja yhteisöiltä

Yksityisiltä

Ns ruotsalaisalueille ei perustettu mhl 1945 mukaisia tiloja, mutta ruotsinkieliset maanomistajat maksoivat 4714 hehtaarin raivaamisen "vastikemaaksi".

Vapaasti sai ostaa maata myös ruotsalaisalueilta jos niin halusi tai sijoittua ko alueelle.

Maanluovuttajille maksettiin korvaukset valtion obligaatioilla joita ei sidottu indeksiin.

Maan saajat maksoi maansa pitkäaikaisella lainalla.

Lähde: lopussa oleva kirjallisuusluettelo

Muitakin ryhmiä sijoitettiin samaan aikaan siirtoväen kanssa.

b) Siirtoväen tilojen perustaminen

Maanhankintalaki takasi siirtoväelle etuoikeuden maansaantiin nimenomaan maataloustilojen osalta. Asialla oli erityistä merkitystä siksi, että samaan aikaan siirtoväen kanssa anoi maata yli 100 000 muuta lain mukaan maansaantiin oikeutettua henkilöä, joista tosin ainoastaan pieni osa kilpaili maataloustiloista. Heidän asuttamiseensa ryhdyttiin rinnan siirtoväen kiireellisen sijoittamisen kanssa. Siirtoväki vetosi toistuvasti julkisessa keskustelussa mainittuun etuoikeuteensa, ja seuraavassa tarkasteltaessa siirtoväen tilojen perustamista verrataan siirtoväkeä muihin maansaajaryhmiin, jotka on kaikki mainittu seuraavassa asetelmassa.

siirtoväki	45 416	37.7 %
sotainvalidit	8 282	6.9 %
sotalesket	3 006	2.6 %
sotaorvot	81	0.0 %
perheelliset rintamasotilaat	60 288	49.9 %
tilalta pois joutuneet työmiehet	1 268	1.0 %
vuokramiehet	2 350	1.9 %
yhteensä	120 591	100.0 %

Taulukon lähde: Karjalaiset Kanta-Suomeen, Keijo K Kulha, Gummerus 1969

Siirtoväen maansaanti.

Siirtoväen pika-asutuslain tarkoituksena oli maan hankkiminen niille luovutetulta tai vuokratulta alueelta kotoisin olleille Suomeen siirtyneille maan kansalaisille, jotka tilan omistajana tai osakkaana tai kruununtilan haltijana olivat saaneet ja nyt halusivat edelleen saada toimeentulonsa osaksi tai kokonaan maataloudesta. Maansaantiin ei siis oikeuttanut se, että jollakulla oli ollut maata luovutetulla alueella, vaan se, että hän oli lisäksi saanut pääosan elannostaan nimenomaan maataloudesta. Tarkoituksena ei siis ollut menetetyn maan korvaaminen maalla vaan hankkia maataloussiirtoväelle mahdollisuus jatkaa entistä elinkeinoaan ja ammattiaan.

Pika-asutuslain mukaan voitiin maataloussiirtoväelle antaa pääasiassa kolmenlaisia tiloja: asuntotiloja, sekamuotoistiloja ja viljelystiloja. Muina tilatyyppeinä mainitaan laissa kalastustilat ja perikuntatilat. Asuntotilaan voitiin hankkia maata enintään kaksi hehtaaria. Sekamuotoistiloja oli tarkoitus perustaa seu-duille, joilla voimaperäinen maanviljelys olisi mahdollista tai joilla oli riittävästi sivuansiomahdollisuuksia tarjolla. Viljelystilaan oli pika-asutuslain mukaan erotettava maatalous- ja maatalouskelpoista maata niin paljon, että siitä keskikokoinen perhe voisi saada ainakin pääasiallisimman toimeentulonsa. Kuitenkaan ei mainitunlaisen maan pinta-ala saanut muunnettuna nousta yhteensä 15 peltohehtaaria suuremmaksi. Lisäksi viljelystilaan oli liitettävä metsää ainakin niin paljon, että viljelijä saisi kotitarvepuunsa siitä. Jos tilan viljelyskelpoisen maan pinta-ala jäisi vähäiseksi, voitiin tilaan liittää korvaukseksi enemmän metsämaata.

Laki jätti täysin avoimeksi kysymyksen, tuliko ja missä määrin pika-asutustiloihin kuulua valmista peltoa. Tämä oli jos sinänsä vaikea kysymys. Toisaalta näet oli otettava huomioon, että maa oli menettänyt lähes kymmeneksen peltoalastaan ja sodan jatkuessa ei elintarvikkeitten saanti ulkomailta ollut läheskään varmaa. Tästä syystä oli menetettyjen tilalle raivat-

Lähde: Siirtoväen sopeutuminen/ Heikki Waris/ 1952/

tava nopeasti uutta peltoa. Kun toisaalta lain tarkoituksena oli saada siirtomaanviljelijät omavaraisen elämän alkuun, ei ollut suotavaa, että näille ei olisi annettu lainkaan valmista peltoa. Pyrkimyksenä kuitenkin oli liittää jokaiseen pika-asutustilaan jonkin verran valmista peltoa. Se käy välillisesti ilmi siitä säännöksestä, että maata luovuttavan maanomistajan, joka halusi vapautua peltoonsa kohdistuvasta pakkolunastuksesta, oli raivattava vastaava ala uutta peltoa pika-asutustilaan, minkä lisäksi hänen oli raivaustyön ajaksi luovutettava maansaajalle tietty määrä peltoa viljeltäväksi.

Alunperin oltiin yksimielisiä siitä, että pika-asutukseen olisi pyrittävä ensisijaisesti ottamaan valtion maa-alueita. Nämä eivät kuitenkaan Etelä-Suomessa olisi riittäneet tyydyttämään kuin pienen osan tarpeesta. Maanhankinta oli ulotettava koskemaan myös muita maanomistajaryhmiä. Pika-asutuslaki määräsi nimenomaisesti, että eri omistajien maita oli asutukseen käytettävä seuraavassa järjestyksessä:

1. Valtion omistama maa.
2. Seurakuntien virkatalot ja niiden omistama muu maa.
3. Kuntien omistama maa.
4. Yhtiöitten ja muitten yhteisöjen maa.
5. Yksityisten omistama maa, perheyhtiöt mukaanluettuina.

Pika-asutukseen käytettävä maa voitiin hankkia pakkolunastusteitse. Lain henki oli kuitenkin sellainen, että oli aina koettava saada aikaan maan luovutus siirtoväelle vapaaehtoisin kaupoin. Maanomistaja saattoi täyttää luovutusvelvollisuutensa myymällä maata vaaditun määrän suoraan jollekulle siirtoväkeen kuuluvalla maansaajalle tai myymällä sitä ilman pakkolunastusta valtiolle pika-asutukseen käytettäväksi.

Pika-asutuslain mukaan yksityisten maihin kohdistuva maanhankinta oli suunnattava ensin rappiolle päästettyihin tai kei-notteluun käytettyihin tiloihin. Tällaiset tilat voitiin lunastaa kokonaisuudessaan. Toisella sijalla olivat sellaiset yksityisten

omistamat maat, joitten omistaja sai elantonsa pääasiassa muusta toiminnasta kuin maataloudesta tai ei asunut tilallaan. Näistä voitiin lunastaa niin suuri osa, että jäljelle jäävä vastasi pika-asutuslaissa edellytettyä viljelystilan kokoa. Muitten yksityisten osalta lunastustoiminnan tuli kohdistua etupäässä suurehkoihin tiloihin ja mieluummin kauimpana tilan talouskeskuksesta sijaitseviin maihin.

Pika-asutuslaki ei hengeltään ollut yleinen maareformilaki siinä mielessä, että sen tarkoituksena olisi ollut nimenomaisesti rajoittaa tiettyjen väestöryhmien maanomistusta. Vaikka se tähän veikin, ei se silti estänyt asianomaista hankkimasta lisää maata pika-asutuksen päätyttyä. Sama koskee siirtoväkeäkin, jolla oli vapaa valta ryhtyä laajentamaan asutusteitse saamiaan tiloja, ja näin toivottiin käyvänkin. Pika-asutuslain ainoana tarkoituksena oli saada maataloussiirtoväki jälleen maahan kiinni.

Jokaisella siirtoväkeen kuuluvalla oli lisäksi oikeus hankkia tarvitsemansa maa ostamalla se suoraan maanomistajalta. Kun tällainen omatoiminen maanhankinta katsottiin mm. vastaisten naapuruussuhteitten kehittymisen kannalta suositeltavaksi, koettiin sitä edistää. Maanomistaja saattoi täyttää luovutusvelvollisuutensa myymällä maata siirtoväkeen kuuluvalla suoraan. Tällaisen tilan ostanut ei tosin saanut enää toista pika-asutus-tilaa, mutta lisämaita voitiin hänelle erikoistapauksissa hankkia. Jotta siirtoväki saataisiin rohkeammin omatoimisesti ostamaan itselleen tiloja, voitiin tilan hinta suorittaa myyjälle myös valtion välityksellä.

Lähde: Siirtoväen sopeutuminen/ Heikki Waris/ 1952/

Sijoitussuunnitelma

Alla oleva luovutetun Karjalan pitäjien kyläkohtainen vuoden 1945 Maanhankintalainen (MHL) mukainen sijoitussuunnitelma luettelo on laadittu Siirtokarjalaiset nyky-Suomessa, Leo Paukkunen. Jyväskylän yliopiston yhteiskuntapolitiikan laitoksen tutkimuksia 1989 teoksen mukaan tarkasti teoksen tekstiä noudattaen. Sijoituskuntien nimet ovat ko ajan nimillä.

Pitäjän nimen kohdassa oleva numero viittaa sivunumeroon ko kirjassa.

(Katso sijoituskartta alussa ja lopussa)

Antrea, s 201

Riihimäelle: Ilmatoivola, Rahikkala, Hannila, Kukkola, Mannikkalanniemi, Ikävalkola ja Vahinniemi.

Hausjärvelle: Pöystilä, Noskua, Pullila, Syvälahti, Olkinuora, Koljola, Räikkölä ja Sokkala.

Vanajalle: Antreala, Partala, Hatula, Talikkala, Rauta-Paajala, Ollikkala, Mälkiä ja Sokuramaa.

Lopelle: Liikola, Kuparsaari, Kaltovedenmaa, Iivola, Meskala, Kuukauppi ja Variksela.

Janakkalaan: Henttola, Häkklilä, Jaakonsaari, Kaukola, Kekinniemi, Kilpiälä, Mansikkala, Paakkarila,

Patalahti, Saviniemi, Seitsola, Tauru-Koljola ja Kavantjärvi (Oikea on ilmeisesti Kvantsaari/ sr).

Antrealaisten asuttaminen tapahtui näin ollen keskitetysti vain viiteen kuntaan asutustoiminnan yhteisöjen kiinteyttä korostavien tavoitteiden mukaisesti. Rasiituksen tasaamiseksi taas suoritettiin alueella lukuisia tasoitussiirtoja.

Harlu, s 256

Pieksämäelle ja Pieksämää tulivat: Mäkisalo, Läskelänsuu, Kirkonkylä, Helylä, Harlunkylä, Läskelä, Joensuunkylä, Pohju, Kannas ja Lahdenkylä.

Hankasalmelle: Pirttipohja, Heinäjoki, Honka, Teujärvi, Hauho ja Oratlahti.

Konnevedelle: Häysky ja Häyskynvaara.

Toivakkaan: Pien-Tulola, Suur-Tulola, Kontiolahti, Tukianmäki, Airinniemi-Riekkala, Riekkala,

Haukkajärvi, Mustamäki, Möntsölä ja Uijalanranta.

Kangasniemelle: Purovaara, Paussu, Telkinniemi, Vehkalahti ja Nukuttalahti.

Leivonmäelle: Pellotsalo ja Viisonkylä.

Suolahden kauppalaan: Niinisyrjä.

Tämän lisäksi suoritettiin sijoituskuntien kesken tasoitussiirtoja ja niiden kautta sai Sumiainenkin harlulaisia maanviljelijöitä.

Tämän ohella suoritettiin sijoituskuntien kesken tasoitussiirtoja ja niiden kautta sai Sumiainenkin harlulaisia maanviljelijöitä.

Heinjoki, s 59

Vihtiin: Ristseppälä, Pirilä, Rättölä, Kääntymä ja Koprola.

Pyhäjärvelle: Savastila, Vamppala, Kurvila ja Lahdenperä.

Nummelle: Tuokkola, Kurvila, Lahdenperä, Rättölä, Pihkala ja Savastila.

Karjalohjalle: Pilppula, Vamppala, Savastila, Pihkala ja Heikurila.

Sammattiin: Tuokkola, Lahdenperä ja Vamppala.

Pusulaan: Kääntymä, Pihkala, Rättölä, Pirilä ja Koprola.

Karkkilan kauppalaan: Pienpero ja Kämärä.

Tämän lisäksi sijoitettiin heinjokilaisten sijoitusalueelle tasoitussiirroilla säkkijärveläisiä.

Hiitola, s 217

Porin kaupunki ja maalaiskunta: Aseman, Raivattalan ja Vaavojan koulupiirit.
 Ulvila: Hiitolankylän ja Kokkolan koulupiirit.
 Honkajoki ja Karvia: Hömmön koulupiiri.
 Ahlainen ja Merikarvia: Kilpolan koulupiiri.
 Luvia ja Nakkila: Kopsalan, Kuoksjärven ja Mustolan koulupiirit.
 Siikainen: Kosken koulupiiri.
 Kankaanpää: Marjakosken koulupiiri.
 Kullaa: Nehvolan koulupiiri.
 Pomarkku: Peräkylä koulupiiri.
 Noormarkku: Pukinniemen koulupiiri.

Impilahti, s 275

Savonrantaan: Kokkoselkä ja Hättilä.
 Heinävedelle: Kerisyryjä.
 Kangaslammille: Syskyä ja Uomaa.
 Varkauteen: Koirinoja ja Nietjärvi.
 Kuusjärvelle: Hippola, Koivuselkä, Hunttila ja Kitelä.
 Tuusniemelle: Haukkaselkä ja Mursula.
 Jäppilään: Leppäsilta ja Kitelä.
 Kuopion maalaiskuntaan: Metsäkylä ja Kirkonkylä.
 Vehmersalmelle: Huunukka, Janaslahti ja Hättilä.
 Suonenjoelle: Ruohojärvi, Sumeria ja Leppäsilta.
 Leppävirralle: Koirinoja, Kytösyryjä, Mäkisalo, Purovaara, Räkäli ja Pitkäranta.
 Riistavedelle: Nietjärvi ja Hunttila.
 Kaaville: Syskyjärvi ja Haukkaselkä.

Tämän lisäksi kalastajat sijoitettiin Pohjanlahden rannalle Ahlasiin mikäli eivät halunneet kalastustilaa sisämaasta.

Jaakkima ja Lahdenpohja, s 235

Lahdenpohjan kauppala sijoitettiin osaksi Seinäjoelle ja osaksi Poriin.

Jaakkima

Vähäänkyröön: Parkonmäki.
 Isoonkyröön: Oppola ja Metsämikli.
 Laihialle: Miinala ja Paikjärvi.
 Jurvaan: Sorola.
 Teuvalle: Sorola.
 Karijoelle: Mikli.
 Merikarvialle: Mikli.
 Isojoelle: Mikli.
 Kauhajoelle: Mikli ja Meriä.
 Kurikkaan: Vaara ja Paikjärvi.
 Ilmajoelle: Lahdenpohjankylä ja Rukola.
 Lapualle: Reuskula, Rajasyryjä ja Kurenranta.
 Nurmoon: Kukonniemi.
 Ylistaroon: Korteela, Oppola, Metsämikli ja Iijärvi.

Tämän lisäksi jaakkimalaisten kalastajien sijoituspaikaksi tuli Merikarvia.

Johannes, s 65

Kuusistoon sijoitettiin: Huunonsaari, Päättilä ja Kivitokee.

Paimioon: Kaijala, Haltiansaari, Villinsaari ja Tikkala.

Lietoon: Karhula, Kolmikesälä ja Rokkala.

Kaarinaan: Huistuppula, Niemelä, Riionsaari, Kaislahti, Kukkola, Vaahtola ja Hunnukkala.

Piikkiöön: Revonsaari, Räihälä, Lippola, Hylkiälä ja Koskijärvi.

Tasoitussiirtoina näihin kuntiin sijoitettiin myös muita siirtolaisia mm. metsäpirttiläisiä ja uusikirkkolaisia.

Johanneksen kalastajille oli varattu sijoitusalueita Piikkiöstä, Kaarinasta ja Paimiosta.

Kanneljärvi, s 89

Muurlaan: Harju.

Kiikkaan: Hämeenkylä ja Kuuterselkä-

Perttelin: Hötsölä ja Kanneljärvenkylä.

Uskelaan: Osa Kanneljärvenkylää.

Kuusjoelle: Osa Kuuterselkää.

Suomusjärvelle: Osa Liikolaa.

Kiskoon: Sykiälä, Jokela ja osa Liikolaa.

Salon kauppalaan: Osa Kanneljärvenkylää.

Samoille alueille sijoitettiin tasoitussiirtoina runsaasti säkkijärveläisiä ja räisäläisiä.

Kaukola, s 212

Alla kaukolalaisten kylittäin sijoittuminen ”tynkä-Suomen” kuntiin mhl 1945 mukaan.

”Kaukolalaiset sijoitettiin Turun- Porin ja Hämeen läänin kymmeneen kuntaan seuraavasti:

Ylöjärvelle: Heinsalmi, Kaarlahti, Keiholampi, Keräpelto, Monittula, Riihipelto, Suokkala, Variksela ja Uskinsaari.

Aitolahdelle: Osa Koverilaa

Teiskoon: Rokosina, osa Koverilaa, Ignattala, Munkinsalmi, Kirkonmaa ja Tervola

Kuruun: Miinajoki ja Riihilahti.

Ruovedelle: Liinamaa ja Kaukola kk

Viljakkalaan ja Ikaalisiin: Järvenpää.

Hämeenkyröön: Säppää, osa Järvenpäästä ja Hyypölä.

Kihniöön: osa Kortteensalmea ja Piiskunsalmea,

Parkanoon: toinen puoli Kortteensalmea ja Piiskunsalmea, Kankaanmäki, Pataksela ja Hautapelto”

Lopulliseen sijoitukseen kuului myös kaukolan kalastajien sijoitus Luvialle tai haluamalleen paikalle sisäjärvien rannoille. Lisäksi sijoitusalueella suoritettiin runsaanpuoleisesti tasoitussiirtoja yhtenäisen asumisyhteisöjen toteuttamiseksi ja asuttamisen kunnille aiheuttamien rasitusten tasaamiseksi.

Kirvu, s 205

Kärkölään: Kuismala, Virola, Torajärvi, Sairala, Pirilänniemi, Merola, Kirkonkylä, Inkilä ja Apula.

Pukkilaan: Rättykylä, Riikola, Kauppila ja Veitsjoki.

Mäntälään: Paksujalka, Nahkurila, Montola, Läylölä, Keskiselkä, Ahola ja liliälä.

Orimattilaan: Virola, Vorniala, Vehkapää, Vasikkala, Vallittula, Tietävälä, Sunnikkariikonen,

Paavilanmäki, Roinila, Niukkala, Meskala, Mertjärvi, Matikkala, Maamäki, Lietolahti, Lahdenmaa,

Kuismala, Kohtaa, Karvala, Jänikselä, Jantula, Ihatsula, Haukiala, Hannukkariikonen, Haikola ja

Eijola.

Kivennapa, s 95

Pälkäneelle sijoitettiin: Vuottaa, Riihisyrjä ja Joutselkä.

Padasjoelle: Kekrala, Salo-Vehmainen, Ylentelä ja Korpikylä.

Tuulokseen: Liikola, Kaukolempiälä ja Voipiala.

Sahalahteen: Vehmainen.

Eräjärvelle: Ikola.

Längelmäelle: Pamppala, Tammiselkä ja Mustapohja.

Hauholle: Kirkonkylä, Pihlainen, Polviselkä, Tirttula, Siiranmäki, Saarenmaa ja Tiilinmaa.

Kangasalalle: Raivola, Rantakylä ja Ahjärvi.

Lammille: Kotiselkä, Karvala, Lipola, Kauksamo, Ronnunkylä, Hiirelä, Miettälä, Vaittila ja Suurselkä.

Luopioisiin: Kanala, Räikylä, Kurkela, Sikiälä ja Soppikylä.

Kuhmalahteen: Seppälä ja Holttila.

Koivisto ja Koiviston Mlk, s 71

Koiviston kauppalan asukkaiden sijoitusalueeksi tulivat Kymi, Kotka ja Hamina.

Koiviston Mlk sijoitus

Askolaan: Saarenpää, Alvatti, Keskisaari, Eistilä, Kiurlahti, Partiala, Patala, Soukansaari, Tiurunsaari, Ingertilä, Jaakkola, Vanhakylä ja Kurkela.

Mäntsälään: Humaljoki, Rautanen, Kaipiala, Lemminkylä, Savonniemi, Tetrinniemi, Penttilä, Makslahti ja Tervahartiala.

Pornaisiin: Mannola, Härkölä, Kiiskilä ja Vatnuori.

Kymiin: Makslahti.

Maatalousministeriön 21.2.1946 vahvistama siirtoväen kalastusväen suunnitelma puolestaan sijoitti koivistolaiset kalastajat Kymiin, Paraisiin, Vestanfjardiin, Dragsfjardiin, Kemiöön, Korppooseen, Houtskariin, Rymättylään, Särkisaloon, Nauvoon ja Iniöön. Sellaiset kalastajat, jotka ilmoittivat haluavansa saada tilansa sisämaasta sijoitettiin sisäjärvien rannoille.

Kuolemajärvi, s77

Askaisiin, Taivassaloon, Merimaskuun, Kustaviin ja Velkualle: Seivästön kylä.

Rymättylään: Seivästön osaja Muurila.

Kaksikertaan: Muurila.

Vahtoon: Kolkkala ja Laasola.

Paattisiin: Kolkkala ja Laasola.

Auraan: Karjalainen, Järvenpää ja Kipinola.

Tarvasjoelle: Kaukjärvi ja Työppölä.

Maariaan: Huumala ja Kämärä.

Raisioon: Pihkala ja Pinoniemi.

Ruskoon: Näykki.

Maskuun: Ylä-Kirjola ja Inkilä.

Naantaliin: Akkala ja Pentikkälä.

Lemulle: Inkilä.

Nousiaisiin: Summa

Mietoiisiin: Hatjalahti ja Taattila.

Samoihin kuntiin sijoitettiin myös tasoitussiirtoina muita siirtolaisia ensikädessä metsäpirttiläisiä ja uusikirkkolaisia. Askaisista, Taivassalosta, Merimaskusta, Velkualta, Kaksikerrasta ja Naanatalin maalaiskunnasta saivat Kuolemanjärven kalastajatkin kalastustilansa, mikäli eivät ilmoittaneet haluavansa sijoittua sisävesien rannoille.

Kurkijoki, s 223

Loimaalle: Aromäki, Elisenvaara, Haapavaara, Huutomäki, Mikrilä, Riekkala, Rummunsuo, Saavi ja Sillankorva.

Pöytyälle: Hämeenlahti, Levopelto, Otsanlahti, Rahola, Pohjii, Särkijärvi, Kuuppala, Kannelsaari, Oksentiinmäki, Savola ja Räihävaara.

Alastarolle: Soskua, Marianvaara, Luhovaara ja Ihojärvi.

Mellilään: Alho ja Korpisaari.

Metsämaalle: Titto, Haavikko, Lepousmäki ja Sorjo.

Oripäähän: Lapinlahti.

Lisäksi suoritettiin runsaasti tasoitusiirtoja ja kurkijokilaiset kalastajat sijoitettiin Uuteenkaupunkiin ja sen maalaiskuntaan paitsi silloin kun ilmoittivat haluavansa kalastustilan sisämaasta sisäjärven rannalta.

Käkisalmen kaupunki + maalaiskunta, s 159

Käkisalmen kaupunki:

Heinola: Käkisalmen kaupunkilaiset sijoittuivat Heinolan kaupunkiin.

Käkisalmen maalaiskunta:

Heinolan maalaiskuntaan: Pärnä, Alapuusti, Tenkalahti ja Norsjoki.

Nastolaan: Kapeasalmi, Suotniemi, Napinlahti, Sakkali ja Pörtsykkä.

Iittiin: Marjalanniemi, Hirvisaari, Joensuu, Yläpuusti ja Vuohensalo.

Näiden lisäksi siirrettiin tasoitussiirtoina runsaasti maatalousväestöä litistä Heinolan maalaiskuntaan, Hartolaan ja Joutsaan. Alueen kalastajien sijoituspaikaksi tuli Rauman kaupunki ja maalaiskunta. Ne kalastajat taas, jotka ilmoittivat haluavansa saada maata sisämaasta sijoitettiin sisäjärvien rannalle.

Lavansaari, s 170

Suomenlahdet ulkosaaret evakuoitiin Viipurin lääninhallituksen määräyksellä

10.10.1939.Lavansaarelaiset siirrettiin Satakuntaan Rauman ympäristöön. Tänne pika-asutuslain sijoitussuunnitelma olisi heidät asuttanutkin Ahvenanmaan lisäksi.

Maanhankintalain kalastustilat lavansaarelaisille sen sijaan osoitettiin Pyhtään, Ruotsinpyhtään.

Pernajan ja Loviisan kunnista. elleivät he erityisesti ilmoittaneet haluavansa saada sitä sisämaasta sisäjärven rannalta.

Lumivaara, s 229

Töysään: Kumola ja Huhtervu.

Alavudelle: Kumola.

Keuruulle: Ihala ja Kostamojärvi.

Virroille: Kalksalo, Harvio ja Kuhkaa.

Ähtäriin: Kesvalahti ja Ihala.

Multialle: Oinaanvaara.

Peräseinäjoelle: Tervajärvi.

Pihlajavedelle: Ihala ja Huhtervu.

Pohjaslahdelle: Kalksalo

Jalajärvelle: Huhervu.

Metsäpirtti, s 127

Kodisjoelle: Malakki.

Mynämäelle: Kosela ja Koukunniemi.

Vehmaalle: Viisjoki, Arkuntanhua ja Raaju.

Yläneelle: Martinkorhola, Hatakka ja Terenttilä.

Laitilaan: Metsäpirtinkylä, Korholanjaama, Joentaka, Lapanainen, Haapsaari, Taipale ja Sunikkala.

Karjalaan: Neusaari.

Lokalahdelle, Pyhärantaan, Uuteenkaupunkiin ja sen maalaiskuntaan: Saaroinen.

Kalantiin: Paloniemi.

Sen lisäksi suoritettiin näillä alueilla runsaasti tasoitussiirtoja. Lisäksi metsäpirttiläiset kalastajat saivat sijoituskunnikseen Uudenkaupungin ja maalaiskunnan, Pyhärannan, Pyhamaan ja Kalannin. Ne kalastajat taas, jotka ilmoittivat halunsa sijoittua sisämaahan saivat tilansa sisävesien ääreltä.

Muolaa, 46

Somerniemelle: Telkkälän ja Vesikkalan kylät.

Somerolle: Harvola, Hattula, Heikkilä, Kirkkoranta, Kurkela, Lattula, Muolaankylä, Koirala, Leirilä, Pällilä, Retukylä, Telkkälä ja Turulila.

Jokioisiin: Lehtokylä, Leipäsuu, Oravala ja Sokkila.

Ypäjälle: Hanttula, Jaarila, Kallinen, Karhula, Ala-Kuusa, Pihkala, Selola ja Saittala.

Humppilaan: Oinaala, Peikola, Taaperniemi, Tervola, Heimola, Himala, Hotakka ja Ylä-Kuusa.

Valkeakoskelle: Ilola.

Sääksmäelle: Ilola, Sormula ja Kyyrölä.

Urjalaan: Jääskelä, Myhkyrilä, Norkkola, Passila, Punnus, Pyykkölä, Saavola ja Sokiala.

Koijärvelle: Kannila, Määttälä ja Peippola.

Forssaan: Ylä-Kuusa.

Akaaseen: Perkjärvi, Sormula ja Orola.

Kylmäkoskelle: Lavola, Vihola ja Paakeli.

Hämeenlinnan maalaiskuntaan: Sudenoja, Parkkila ja Kyyrölä.

Vanajalle: Kangaspelto ja Kyyrölä.

Tämän lisäksi suoritettiin vuoden 1945 suunnitelmaan liittyen runsaasti tasoitussiirtoja, joiden tarkoituksena oli rasituksen tasauksen lisäksi lisätä karjalaisyhteisöjen homogeenisuutta. Muutoinkin tämä asutustoiminnan perustavoite toteutui monen kylän osalta varsin hyvin. Näin myös ns. venäläiskylänsä osalta (Kyyrölä), jotka sijoitettiin keskitetysti ensin Hattulaan ja 1945 Hämeenlinnan maalaiskuntaan.

Valkjärvi, s 107

Vilppulaan: Hampaala, Siparila ja Oravaniemi.

Mänttään: Kosteala ja Vunukkala

Keuruulle: Nirkkola, Koivula, Teppola, Lemmettylä, Liikola ja Kankaala.

Jämsänkoskelle: Lankila

Jämsään: Vaalimo, Aliskala, Pentsilä, Ilmola, Päivilä, Valkeamatka ja Veikkola.

Koskenpään: Kosteala, Valkeamatka, Harmaala, Rossila ja Vilppula.

Korpilahdelle: Tarpila, Naumala, Kuuppola, Saavola ja Airikkala.

Kuhmoisiin: Karkeala, Kyllästilä ja Puikkola.

Kuorevedelle: Veikkola, Utula ja Kamajauhola

Juupajoelle: Nurmijärvi, Puustinlahti, Piikkilä, Mannisniemi, Poppola, Turulila, Uosukkala ja Laavola.

Orivedelle: Sarkola, Jutikkala, Jauhola, Nouseela ja Rampala.

Pyhäjärvi Vpl, s 151

Karkkuun: Alakylä, Pöyhölä ja Kalamaja.

Hämeenkyröön: Enkkua, Korkkala, Kostermä, Saapru, Toisterniemi ja Konnitsa.

Tyrväälle: Pyhäkylä ja Larjala.

Keikyälle: Montrua.

Kiikkaan: kahvenitsa ja Puikkois.

Huittisiin: Kelja, Rotjanlahti, Salitsanranta, Pattois, Matiskala, Porsaanmäki, Kiimajärvi ja Valkeamatka.

Mouhijärvelle: Musakanlahti ja Tiitua.

Jämijärvelle: Rantakylä.

Ikaalisiin: Vernitsa ja Riiska.

Suodenniemelle: Rahkajärvi, Haapaniemi, Lohijoki, Heinsaari ja Kunninniemi.

Suoniemelle: Noitermaa.

Nokialle: Kivipaarina, Suhapaarina ja Miissua.

Kauvatsalle: Jaama, Lahnavalkama, Orola ja Ivaskansaari.

Kiikoisiin: Hassinmäki.

Lavialle: Yläjärvi ja Ryhmäkylä.

Tämän lisäksi perustettiin tasoitussiirtoina lukuisia viljelystiloja Tammelaan ja asuntoviljelystiloja Suoniemelle.

Pyhäjärveläiset kalastajat taas saivat kalastustilansa Eurajoelta.

Rautu, s 113

Hirvensalmelle: Liipua ja Miettälä.

Anttolaan: Aliska, Korkee, Sirkiänsaari ja Sumpula.

Joroisiin: Haapakylä, Huuhti, Haukkala, Keripata, Kuninkaanselkä, Kuusenkanta, Kärsälä, Leininkylä, Orjansaari, Palkeala, Petkelä, Raasuli, Rautu, Riikola, Savikkola, Savola, Sirkiänsaari, Sumpula, Sunikkala, Terolanmäki, Tokkari, Vakkila, Variksela ja Vehmainen.

Haukivuorelle: Kärsälä, Haapakylä, Huttula, Huuhti, Kopola, Luukkalanmäki, Maanselkä, Miitronmäki, Mäkrä, Orjansaari, Sumpula, Sunikkala, Suurhousu ja Vehmainen.

Mikkelin maalaiskuntaan: Potkela, Haapakylä, Haukkala, Huuhti, Kaskaala, Keripata, Leininkylä, Mäkrä, Pienautio, Pienparku, Rautu, Sumpula, Vakkila ja Vehmainen.

Ristiinaan: Huuhti ja Sirkiänsaari.

Jaalaan: Kaskaala, Kellio, Kuninkaanselkä, Vehmainen, Palkeala ja Suurparku.

Virtasalmelle: Maanselkä ja Vepsä.

Mäntharjulle: Liippua, Nuijala, Palkeala, Potkela, Raasuli, Rautu, Ristiautio, Räiskälä ja Savola.

Lisäksi suoritettiin lukuisia tasoitussiirtoja.

Ruskeala, s 264

Polvijärvelle: Haapavaara, Höksälä, Kumuri, Kuljakka, Kallitsa, Leppäselkä, Makkanvaara, Pirttipohja, Rajakylä, Ruisselkä ja Ruskealan kylä.

Kontiolahdelle: Ala-Lampi, Matkaselkä, Otrakkala ja Uusi-Mtkaselkä.

Liperiin: Kaalamo ja Kirkkolahti.

Rääkkylään: Issakanvaara, Särkisyrjä ja Vahvajärvi.

Lisäksi Joensuun kaupunkiin ja Pielisensuuhun varattiin asuntotontteja, asuntotiloja ja asuntoviljelystiloja sellaisille ruskealalaisille, jotka eivät olleet varsinaisia maanviljelijöitä.

Ruskealan lopullisilla sijoitusalueilla suoritettiin myös runsaasti tasoitussiirtoja.

Räisälä, s145

Rauman kaupunkiin ja maalaiskuntaan sijoitettiin: Myllypelto.

Kokemäelle: Humalapelto, Virtelä, Räisälänkylä, Napinlahti, Karkola, Pudoria, Hytinlahti, Alhotoja, Kivipelto ja Tiuri.

Köyliöön: Humalainen, Tiuri ja Tiurinmäki.

Lappiin: Humalainen, Humalapelto ja Tiuri.

Honkalahteen: Kiisanlahti, Pataksela, Sakkali, Muonola, Särkisalo ja Tiuri.

Harjavaltaan: Käkölä, Lohikallio, Luotsonlahti, Lammasmäki ja Virtelä.

Säkylään: Särkisalo, Ivaskanmäki ja Tiuri.

Euraan: Särkisalo, Kivipelto, Neitsytkaallio, Humalapelto, Ivaskanmäki ja Tiittala.

Eurajoelle: Hytinlahti, Rautakorpi, Lamminautio, Lotinapelto, Myllypelto, Makkola, Lammasmäki ja Käkölä.

Kiukaisiin: Könninginmäki, Härskensaari, Ivaskanmäki, Piiskanmäki, Tahrala, Timoskala ja Unnunkoski.

Tämän lisäksi suoritettiin koko joukko tasoitussiirtoja Kuusjoelle, Jokioisiin, Kylmäkoskelle, Pertteliin, Humppilaan, Koskelle, Marttilaan, Angelnimelle, Ypäjälle, Halikkoon, Hinnerjoelle ja Nakkilaan.

Sakkola, s 121

Lempäälään: Haitermaa, Pannusaari ja Kiviniemi.

Vesilahdelle: Petäjärvi, Hovikylä ja Lupre.

Viialaan: Kiviniemi ja Kottila.

Tyrväälle: Vilakkala, Kovero-oja, Lohijoki ja Purpula.

Pirkkalaan: Sakkolan kk ja Viiksanlahti.

Punkalaitumelle: Haparainen, Lapinlahti, Riiska, Arkuntanhua, Ojaniemi, Valkjärvi, Röykkylä ja Volossula.

Huittisiin: Karhola, Kelja ja Kaarnajoki.

Messukylään: Tikansaari.

Tottijärvelle: Sakkolan kk.

Sakkolaiset kalastajat sijoitettiin Eurajoelle, mikäli eivät halunneet sisämaahan sisävesien äärelle.

Salmi, s 308

Varpaisjärvelle: Mäkipää.

Lapinlahdelle: Kirkkojoki.

Pielavedelle: Manssila ja Virtelä.

Kiteelle: Palojärvi ja Hanhiselkä.

Vesannolle: Uusalonpää ja Rajaselkä.

Rautalammille: Orusjärvi ja Uusikylä.

Tervoon: Työpäinen ja Oritselkä.

Karttulaan: Varpaselkä ja Kaunoselkä.

Maaninkalle: Lunkula, Tiiala, Perämaa, Hiiva, Uronlahti ja Peltoinen.

Siilijärvelle: Tulemajoki, Miinala ja Räimälä.

Kuopion maalaiskuntaan: Miinala.

Juankoskelle: Ylä-Uuksu.

Muuruvvedelle: Ala-Uuksu.

Säyneiseen: Kanabrojärvi.

Nilsiään: Karkku.

Muhokselle: Käsnäselkä.

Utajärvelle: Kovero.

Salmilaiset kalastajat saivat kalastustilansa Ahlaisista tai mikäli niin halusivat, sisäjärvien rannoilta. Salmilaisten sijoittuminen Muhokselle ja Utajärvelle perustui vapaaehtoisuuteen ja sen perustana oli työpaikkojen imu.

Seiskari, s 166

Toinen evakuointi vei seiskarilaiset jälleen Länsi-Suomeen. Siellä heille osoitettiin maanhankintalain sijoitussuunnitelman mukaan kalastustilat Kustavista ja Lokalahdelta. Ne kalastajat taas, jotka ilmoittivat haluavansa kalastustilan sisämaasta, sijoitettiin sisäjärvien rannoille.

Soanlahti, s 289

Pyhäjärvelle: Laaja, Liekua, Valkealampia ja Kuikka.

Kärsämäelle: Havuvaara.

Haapajärvelle: Harsunvaara: Juttulampi ja Koirinvaara.

Nivalaan: Prolanvaara, Kirkonkylä, Hartikanvaara, Eteläpää, Veljakkaselkä, Veljakka ja Löllönvaara.

Ylivieskaan: Pohjoispää, Anonniemi ja Tuttavala.

Haapavedelle: Lehtomäki, Kintsi ja Ypäkkö.

Sortavalan Mik. s248

Jyväskylän maalaiskuntaan: Puikkolan, Lahdenkylän, Airanteen, Haavuksen, Hymypölen Hietaisen, Yhinlahden, Lasinlahden, Kellomaniemen, Sipilänsalmen, Karmalan ja Nukuttalahden kylät.

Muurameen: Kymölä, Tuhkala ja Kiislahti.

Petäjavedelle: Airinniemi, Tuokslahti ja Karmala.

Toivakkaan: Liikola, Sinilä, Rantue, Hotinlahti, Ojavoinen ja Mallonen.

Laukaaseen: Riekkola, Anjala, Suikasenlahti, Kuokkaniemi, Tokkarlahti, Haapalampi ja Tukienmäki.

Saarijärvelle: Otsoinen, Kannas, Uijalanranta ja Riekkola.

Äänekosken kauppalaan ja maalaiskuntaan: Helylä, Ruotsinlahti ja Parola.

Uuraisiin: Lavijärvi ja Tuoksjärvi.

Viitasaarelle: Karmala, Leppäselkä, Pien-Tulola, Suur-Tulola, Myllykylä, Rautakangas, Hakala ja Pohju.

Pihtiputaalle: Suur-Rytty, Lohioja, Loplola, Möntsölä, Kekrinlahti, Kiimanmäki, Rytty, Saarajärvi, Pien-Rytty, Rautalahti, Mötsölänsalmi, Telkinniemi, Pellotsaari, Soukenranta, Ihaksela ja Otsoinen.

Kannonkoskelle: Orjatlahti, Kirjavalahi ja Poikelus.

Kivijärvelle: Sammatsaari, Suihka, Tirivaara, Tamhanka, Koivusilta, Korvenkylä ja Heikurinsaari.

Varsinaisen perussijoituksen lisäksi suoritettiin runsaasti tasoitussiirtoja muodostettujen asutusyhteisöjen tiivistämiseksi ja rasituksen tasaamiseksi. Sortavalan maalaiskunnan kalastajat sijoitettiin Pyhärantaan, Pyhämaalle, Rauman maalaiskuntaan ja Luvialle.

Suistamo, s 282

Lapinlahdelle tulivat: Leppäsyvän, Suursaran ja Piensyrjän kylät.

Iisalmen maalaiskuntaan: Alattu, Suistamon kk, Ulmalahti, Ahvenlampi ja Haapaselkä.

Kiuruvedelle: Loimola, Laitioinen, Kontuvaara, Äimäjärvi, Koitonselkä, Uuksujärvi, Ihatsu ja Petäjäselkä.

Pielavedelle: Pyörittäjä, Jalovaara, Salouksu ja Hutjakka.

Keiteleelle: Muuanto ja Teronvaara.

Tämän lisäksi varattiin asuntotontteja Iisalmen kaupungista sekä suoritettiin runsaasti tasoitussiirtoja, jotka toivat suistamolaisten joukkoon myös salmilaisia maanviljelijöitä.

Suojärvi, s 301

Valtimeon: Kotajärvi, Kivijärvi, Korpijärvi, Kaitajärvi ja Eevanniemi.

Nurmeksen kauppalaan ja maalaiskuntaan: Kokkonniemi, Eloniemi, Lieto, Koratsalmi, Kaipaa ja Leppäniemi.

Pielisjärvelle ja Lieksaan: Salonkylä, Huttula, Varpakylä, Hukkala ja Helylänniemi.

Sotkamoon: Kuikkaniemi, Moisionvaara, Nilonsaari ja Maimalampi.

Kajaanin kaupunkiin ja maalaiskuntaan: Nasareinvaara, Pönttösenvaara, Vegarus, Vuonteleva, Vaaksaus, Alajoki ja Hirvenpitämä.

Juukaan: Hautavaara ja Hirsylä.

Tämän lisäksi suoritettiin muutamia laajoja tasoitussiirtoja.

Suursaari, s 180

Suursaarelaiset eivät palanneet talvisodan jälkeen saarelleen.

Vuoden 1945 maanhankintalain mukaisessa sijoitussuunnitelmassa suursaarelaisille varattiin kalastustilat Pyhtäältä, mikäli he eivät erikseen ilmoittaneet haluavansa kalastustilaa sisämaasta sisäjärvien rannoilta.

Terijoki, s 101

Kun terijokelaiset eivät päässeet palaamaan kotiseudulleen jatkosodan alettua he sijoituivat pika-asutussuunnitelmien mukaisesti (vuoden 1940 pika-asutuslaki) mikäli oli ylipäätään kyse maatalousväestöstä. Tähän viittaa maanhankintalain mukainen sijoitus, joka 1945 pystyi asuttamaan silloin vielä asutettavat terijokilaiset vain yhteen Tuusulan kuntaan.

Terijokilaiset kalastajat sijoitettiin Snappertunan, Tammisaaren maalaiskunnan ja Bromarvin kuntiin mikäli he eivät halunneet kalastustiloja sisämaasta sisäjärvien rannoilta.

Tytärsaari, s174

Viipurin lääninhallituksen määräyksellä evakuoitiin Tytärsaari jo ennen talvisodan syttymistä 11.10.1939.

Tytärsaarelaiset eivät palanneet saarelleen jatkosodan aikana.

Vuoden 1945 maanhankintalain sijoitussuunnitelman mukaan varattiin tytärsaarelaisille Porvoon maalaiskunnasta 50 kalastus- 12 asuntoviljelystilaa, joiden vastaanotto tapahtui hallintasopimuksella pääasiassa vuoden 1947 aikana. Kalavesien yms. puutteellisuuksien vuoksi monet luopuivat tiloistaan viimeistään rakennusvaiheen aikana ja siirtyivät Kotkaan ansiotöihin.

Uusikirkko, s 83

Angelniemelle tulivat: Anttala, Elinälä, Uskila, Vihmala ja Ivattala.

Karunaan: Sortavala, Toivola, Hännilä ja Jorola.

Sauvoon: Himottula, Vitikkala, Vohnola, Jaakkovala ja Mesterjärvi.

Halikkoon: Metsäkylä, Vammelsuu, Kirkkojärvi, Keppola, Putrola, Peippola, Tirttula ja Haapala.

Perniöön: Ino, Hyttilä, Hänniloja, Kelola, Kiskola, Kokkola, Leistola, Taamala, Talpola, Tommila, Uimola, Villikkala, Kaukjärvi, Makula, Halola ja Hälkölä.

Marttilaan: Mäkienmäki, Leistilä, Ritarila, Kitula ja Uiskola.

Koskelle TI: Jäppilä, Kaipiala, Piispala, Tarkkala ja Jämälä.

Somerolle: Kirstiälä, Sinkkola, Lahdenperä, Päätälä, Lempiälä, Neuvola, Kirjavala, Myttyniemi ja Airikkala.

Tämän perussijoituksen lisäksi näihin kuntiin tuli tasoitussiirtoina myös räisäläisiä ja säkkijärveläisiä. Uudenkirkon kalastajat sijoitettiin Angelniemelle, Karunaan, Sauvoon, Halikkoon ja Perniöön, elleivät ilmoittaneet erityisesti haluavansa asettua sisävesien äärelle.

Valkjärvi, s 107

Vilppulaan: Hampaala, Siparila ja Oravaniemi.

Mänttään: Kosteala ja Vunukkala.

Keuruulle: Nirkkola, Koivula, Teppola, Lemmettylä, Liikola ja Kahkaala.

Jämsänkoskelle: Lankila.

Jämsään: Vaalimo, Aliskala, Pentsilä, Ilmola, Päivilä, Valkeamatka ja Veikkola.

Koskenpään: Kosteala, Valkeamatka, Harmaala, Rossila ja Airikkala.

Korpilahdelle: Tarpila, Naumala, Kuuppola, Saavola ja Airikkala.

Kuhmoisiin: Karkeala, Kyllästilä ja Puikkola.

Kuorevedelle: Veikkola, Utula ja Kamajauhola.

Juupajoelle: Nurmijärvi, Puustinlahti, Piikkilä, Mannisniemi, Pöppölä, Turulila, Uosukkala ja Laavola.

Orivedelle: Sarkola, Jutikkala, Jauhola, Nouseela ja Rampala.

Kylittäistä yhtenäistämistä ja maansaantiin sopeuttamista merkitsivät suunnitelman toteuttamiseen liittyvät lukuista tasoitussiirrot.

Viipurin Mlk, s 38

Tuusulaan sijoitettiin: Ylä-Säiniö ja Hämäläinen.

Hyvinkään maalaiskuntaan: Ykspää, Kaukola, Rapattila, Pietilä, Tali, Repola-Lyykylä, Ryysylä, Konkkala, Pienmerijoki, Perojoensuu, Koistila, Lavola, Saarela, Ventelä, Tikkala, Pakkainen, Vatikivi, Tirhiä, Nuoraa, Ala-Säiniö, Rääsiä, Uskela, Nikoskela, Mannikkala, Naulasaari, Haka, Suurpero ja Näätälä.

Nurmijärvelle: Suurpero, Lyykylänjärvi, Lahtinen, Rasalahti, Mälkki, Juustilanjoki, Leppälä, Rikkola, Samola, Ala-Somme, Järvelä, Lihaniemi, Savolainen, Suurmerijoki, Repola-Tervajoki, Karppila, Hapenensaari, Piispansaari, Porkansaari, Kiiskilä, Ahokas, Kärkinen, Kilpeenjoki, Hatakka, Kurikkala, Kähäri ja Jyrkilä.

Lohjan maalaiskuntaan: Ylä-Somme.

Vuoksela, s 133

Renkoon: Ahola ja Hirvisaari.

Tammelaan: Rähäranta ja Päiväkivi.

Tyrvännölle: Noisniemi ja Kontula.

Hattulaan: Kuninkaanristi ja Uusikylä.

Kalvolaan: Uusikylä.

Näihin kuntiin sijoitettiin tasoitussiirtoina muitakin siirtolaisia kuten pyhäjärveläisiä ja muolaalaisia.

Vuoksenranta, s 139

Hartolaan: Korpilahti ja Virkinniemi.

Pertunmaalle: Korpilahti.

Sysmään: Oravakytö, Sintola ja Kuivaniemi.

Joutsaan: Pöyrynniemi ja Parsikanmaa.

Luhankaan: Korpilahti.

Asikkalaan: Taljala, Karkeala ja Keskielkä.

Lisäksi suoritettiin tälläkin kertaa runsaasti tasoitussiirtoja rasiusten tasaamiseksi ja perustettavien kyläyhteisöjen kiinteiden lisäämiseksi. Siirrot koskivat käkisalmelaisia.

Äyräpää, s 53

Lammille: Vuosalmen ja Kaukilan kylät.

Koskelle: Paakkolan, Pölläkkälän, Vuosalmen, Kaukilan ja Rahkolan kylät.

Hollolaan: Mälkölän, Pölläkkälän, Kaukilan, Vuosalmen, Paakkolan ja Rahkolan kylät.

Nastolaan: Kaukilan, Mälkölän ja Pölläkkälän kylät.

Lahteen: Vuosalmen, Pölläkkälän ja Mälkölän kylät.

Kärkölään ei tapahtunut nyt lisäsijoituksia.

Kaupungit ja kauppalat**Käkisalmi, s 159**

Heinola: Käkisalmen kaupunkilaiset sijoittuivat Heinolan kaupunkiin. Katso myös Käkisalmen mlk.

Sortavala, s 242

Vuoden 1945 sijoitussuunnitelman tavoitteena oli sortavalaisten osalta Jyväskylän kaupunki.

Viipuri, s 28

Vuoden 1945 Maanhankintalain mukaisessa sijoitussuunnitelmassa suositellaan viipurilaisten sijoitusalueeksi Helsingin maalaiskuntaa, joka myöhemmin muodosti Vantaan kaupungin keskeisen alueen. Samaa aluetta suositeltiin myös Viipurin kalastajille mikäli he eivät ilmoittaneet haluavansa kalastustilaa sisämaasta. Katso kartta tekstin lopussa.

Koivisto, s 71

Koiviston kauppalan asukkaiden sijoitusalueiksi tulivat Kymi, Kotka ja Hamina. Katso myös Koiviston mlk.

Lahdenpohja, s 235

Lahdenpohjan kauppa sijoitettiin osaksi Seinäjoelle ja Poriin. Katso myös Jaakkima.

Osittain luovutetut kunnat jotka liitettiin toiseen kuntaan.**Korpiselkä, s 295**

Vieremälle: Korpiselän kk, Tsiipakka, Tsokki, Saarivaara, Saaroinen, Kokkari ja Karali.

Jääski, s 316

Jääski: Anjalaan, Kuusankoskelle ja Elimäelle.

Pälkjärvi, s 269

Kiihtelysvaaralle: Makarin ja Naatselän kylät.

Tuupovaaraan: Rämie, Iljala ja Kurikka.

Pielisensuuhun: Iljala ja Jero.

Pyhäselkään: Anoniemi, Iljala ja Pälksaari.

Enoon: Pälksaari, Puikkola ja Potoska.

Säkkijärvi, s 186

Vehkalahdelle: Ristsatama, Vilaniemi, Teikarinsaari, Jokikylä, Muhulahti ja Kaukiala.

Sippolaan: Vilajoki, Nisalahti, Laihajärvi ja Salajärvi.

Valkealaan: Kirkonkylä, Laisniemi, Karvala, Väkevälä, Kolhola, Suurpäälä, Nurmela, Kallola, Paakkola, Hyppölä ja Tapiola.

Savitaipaleelle: Ylä-Häme, Lahtiala ja Santajoki.

Luumäelle: Huovila, Siissala, Heinlahti, Ylä-Outila ja Lavola.

Lemille: Ala-Häme ja Ylä-Outinen.

Lisäksi tasoitussiirtoina muodostettiin lukuisia tiloja Varsinais-Suomeen. Ja Kouvolaan sekä Haminaan varattiin alueita asuntotonteille ja asuntotiloille. Säkkijärveläiset kalastajat saivat taas kalastustilansa Vehkalahdelta.

Vahviala, s 193

littiin sijoitettiin: Kinteren, Järvenpään, Hounialan ja Vanhakylän kylät.

Elimäelle: Löytömäki, Rakkola ja Häsälä.

Orimattilaan: Hanhijoki, Loukola, Nurmi ja Rakkolanjoki.

Artjärvelle: Hiivaniemi, Vahvialan kk, Tervajärvi ja Tervajoki.

Osittain luovutetut kunnat jotka jäivät itsenäisenä jatkamaan elämäänsä, s 316

Vuoden 1945 maanhankintalain mukaisessa sijoitussuunnitelmassa pyrittiin osittain luovutettujen kuntien luovutetut osat mahdollistamaan Suomen puolelle jääneisiin osiin.

Virolahden osat sijoitettiin Virolahdelle ja Miehikkälään.

Ylämaan osat: Ylämaalle.

Lappeen osat: Lappeelle.

Nuijamaan osat: Lappeenrantaan, Lauritsalaan, Lappeelle, Joutsenoon, Nuijamaalle ja Taipalsaareen.

Joutseno: Joutsenoon.

Jääski: Anjalaan, Kuusankoskelle ja Elimäelle.

Rautajärven osat: Ruokolahdelle, Sulkavalle, Juvalle, Puumalaan ja Rautjärvelle.

Simpeleen osat: Simpeleelle, Karinaiisiin ja Marttilaan.

Parikkalan osat: Sääminkiin, Parikkalaan, Savonlinnaan, Punkaharjulle, Kerimäelle, Enonkoskelle ja Rantasalmelle.

Saaren osat: Kerimäelle, Kesälahdelle ja Saareen.

Uukuniemen osat: Alahärmään, Ylihärmään, Kauhavalle, Kuortaneelle, Korteesjärvelle, Evijärvelle, Alajärvelle, Lappajärvelle, Lehtimäelle ja Karstulaan.

Kiteen osat: Kiteelle.

Wärtsilän osat: Wärtsilään ja Tohmajärvelle.

Ilomantsin osat: Ilomantsiin.

Em. esityksessä tarkoitetaan väestön siirtymisiä.

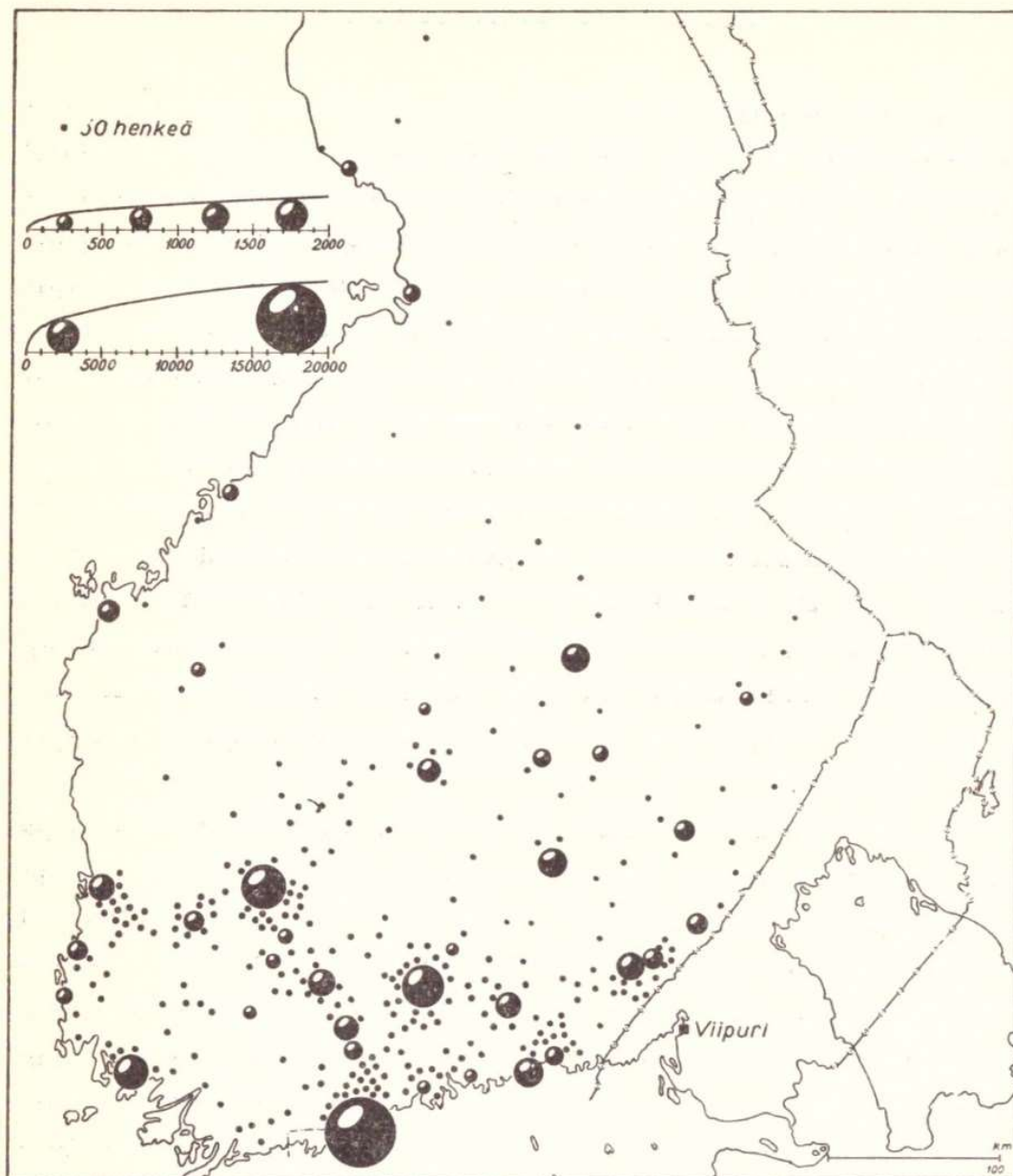
Tarkennus (SR 30.12.2020). Vehkalahti menetti kaksi saarta Narvin ja Somerin saaret.

Joutsenon aluemenetykset olivat ns sateliittialueita jotka sijaisivat esim. Jääsken ja Nuijamaan alueella.

Vuoden 1946 lain vaikutusta ei tässä esityksessä ei ole huomioitu, 1946 lain vaikutus on kokonaisuuteen nähden vähäinen.

Viipurin kaupungin väestön asuinpaikat v 1949

Kuvio 39. Viipurin kaupungin väestön asuinpaikat 30. 6. 1949.

Kuvan lähde: Siirtoväen sopeutuminen/ Heikki Waris/ 1952/

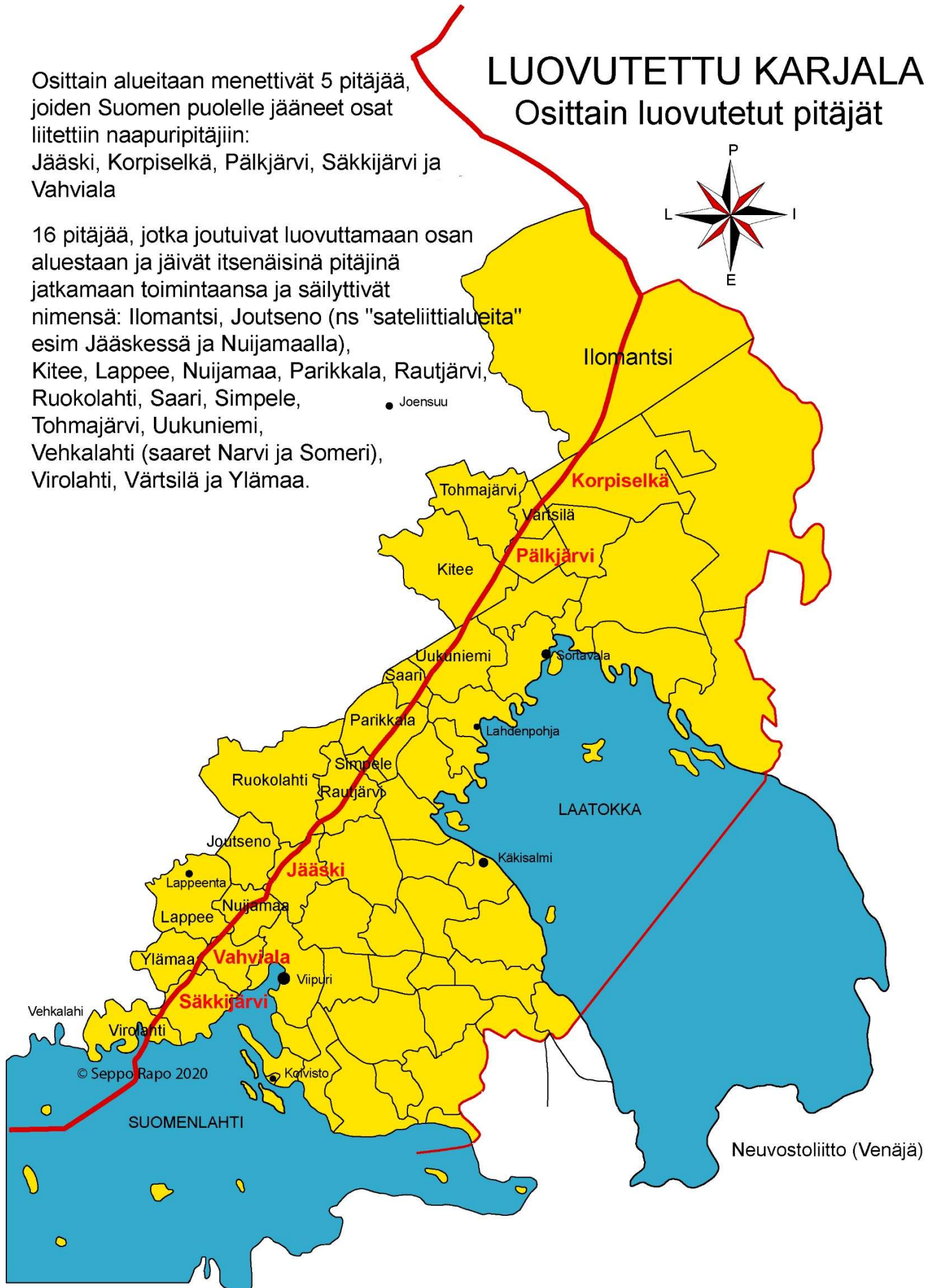
LUOVUTETTU KARJALA

Osittain luovutetut pitäjät

Osittain alueitaan menettivät 5 pitäjää, joiden Suomen puolelle jääneet osat liitettiin naapuripitäjiin:

Jääski, Korpiselkä, Pälkjärvi, Säkkijärvi ja Vahviala

16 pitäjää, jotka joutuivat luovuttamaan osan aluestaan ja jäivät itsenäisinä pitäjinä jatkamaan toimintaansa ja säilyttivät nimensä: Ilomantsi, Joutseno (ns "sateliittialueita" esim Jääskessä ja Nuijamaalla), Kitee, Lappee, Nuijamaa, Parikkala, Rautjärvi, Ruokolahti, Saari, Simpele, Tohmajärvi, Uukuniemi, Vehkalahti (saaret Narvi ja Someri), Virolahti, Värtsilä ja Ylämaa.

Lisätietoa:

Katso Youtube-video Karjalaisten sijoittuminen sodanjälkeiseen Suomeen MHL 1945 mukaan:
<https://youtu.be/MoCSMI3091M>

Mikäli oheinen linkki ei toimi löytyy se <https://www.youtube.com> hakusanalla: Karjalaisten sijoittuminen.

Luovutettu Karjala Youtube-kanava on osoitteessa:
<https://www.youtube.com/channel/UCJcmcbhgJpKzgSbWRgi4DOW>

Karjalaisten sijoittumisen lähdemateriaalia:

Heikki Waris/ 1952/ Siirtoväen sopeutuminen
Seppo Simonen/ 1965/ Paluu Karjalaan
Silvo Hietanen/ 1982/ Siirtoväen Pika-asutuslaki 1940
Veikko Vennamo, P.O Väisänen/ 1988/ Jälleenrakennuksen ihme
Leo Paukkunen/ 1989/ Siirtokarjalaiset Nyky-Suomessa
Johannes Virolainen/ 1998/ Karjalaiset Suomen kohtaloissa
Johannes Virolainen/ 1989/ Siirtokarjalaiset 1941-1944
Jouko Teperi/ 1994/ Karjalan Liiton taisteluvuodet 1940-1960
Leo Paukkunen/ 1997/ Siirtokarjalaisten sijoittuminen vuonna 1996
Karjalan Liitto ry./ 1998/ Karjala tutuksi
Karjalan Liitto ry/ 1999/ Juuret Karjalassa-kansio
Sanomalehti Karjala/ 14.2.2002/ Karjalaisen siirtoväen sijoittuminen Nyky-Suomeen
IL Teema, Evakot/ Talvisota/ 2019
www.luovutettukarjala.fi

Vuoden 1946 lain vaikutusta ei tässä ole huomioitu, niiden vaikutuksen on kokonaisuuteen nähden vähäinen.

Vaasa 30.12.2020

Seppo Rapo